

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală de Administrație a
Marilor Contribuabili
Serviciul Soluționare Contestații**

ANAF

Direcția Generală de Administrație
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel: 021 4089950
Fax: 021 4089301
e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 57/2016
privind soluționarea contestației depusă de
SC X X SRL
înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații
din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili
sub nr. **SSC x/2016**

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGAMC prin adresa nr. X/2016, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. SSC x/2016, asupra contestației formulate de **SC X X SRL**, cu sediul social în localitatea X, Str.Xi, nr.33, județul Olt, având cod unic de înregistrare fiscală RO X, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. X.

Societatea contestă Deciza de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. X/2016 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGAMC în baza Raportului de inspectie fiscală nr. X/2016 și are ca obiect suma totală de X lei, reprezentând urmatoarele obligatii fiscale suplimentare de plata:

- taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei.

SC X X SRL, figurează la poziția nr. X din Anexa nr. 1 - „Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de DGAMC începând cu data de 1 februarie 2016” la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrație Fiscală nr. 3702/2015 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a Listei contribuabililor mijlocii.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stabilit în raport de data primirii titlurilor de creanță contestate, respectiv **18.03.2016**, conform semnăturii de primire existente pe adresa nr. 550AIF din 17.03.2016, aflată în copie la dosarul cauzei, prin care organele de inspecție fiscală au transmis către societate decizia contestată, și de data depunerii contestației la curierul FAN COURIER EXPRES conform recipisei 310620480020/**18.04.2016** atasată plicului conținând contestația formulată, contestația fiind înregistrată la DGAMC sub nr. 31213/**19.04.2016**, conform ștampilei Registraturii acestei Direcții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 și art. 272 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este învestit să se pronunțe asupra contestației formulate de SC X X SRL.

I. SC X X SRL (fosta SC X ROMANIA SRL) contestă Decizia de impunere nr. X/2016 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGAMC în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/2016 și are ca obiect suma totală de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de X lei și accesorii aferente în suma de 47.037 lei **formulând, în esență, următoarele motive:**

ASPECTE PROCEDURALE

1. Verificarea societății s-a făcut de aceeași echipă de control care a efectuat și verificarea pentru perioada precedentă, astfel practic echipa de inspecție a venit cu o idee deja formată, noua verificare stabilind obligații fiscale suplimentare pentru aceleași motive reținute anterior. Decizia de impunere pentru perioada precedentă a fost contestată de societate.

Data fiind această situație societatea a formulat o cerere de suspendare a inspecției, fundamentată pe prevederile art. 2 alin.(1) lit.j) din Ordinul nr. 467/2013 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale. Cererea a fost respinsă pe motiv că cererea a fost depusă în intervalul de timp dintre înștiințarea pentru discuția finală și discuția finală și forma continuată a speței era binecunoscută de către societate.

Considera că refuzul suspendării inspecției a fost în detrimentul societății și prin această abordare echipa de inspecție fiscală a încălcat prevederile art.6 alin.(1) din Codul de procedură fiscală.

2. La baza concluziilor organelor de inspecție fiscală au stat aceleași argumente și documente obținute cu ocazia controlului anterior. Astfel nu s-au efectuat de fapt verificările cerute de lege fiind încălcate prevederile art.7

alin.(3) coroborat cu art. 73 alin.(2) si art.118 alin.(5) din Codul de procedura fiscala.

Referitor la opiniile emise de OSIM in anul 2014 societatea a incercat sa explice organelor de inspectie fiscala ca intrebarea formulata a fost gresita, importanta "nuantei" atunci cand o intrebare este formulata, insa aceste sugestii nu au fost luate in calcul in vederea formularii solicitarii unei noi opinii la OSIM.

PE FOND

1. SC X X SRL a deținut numele de SC X România SRL până la data de 18.12.2014 fiind deținută în proporție de 80% de către X Tyre SpA, ulterior a fost achiziționată de Grupul X.

Între SC X România SRL și X Tyre SpA a fost încheiat Acordul nr.3124/19.12.2008 prin care societății i s-a Acordat dreptul de utilizare a mărcii înregistrate «X» și a logo-ului «X» pentru produsele fabricate.

Ulterior, începând cu ianuarie 2011, părțile au încheiat o anexa la contract unde la art.2 «Proprietatea mărcilor înregistrate autorizate» lit.a), se acorda societății dreptul de utilizare asupra mărcii «PWT/», respectiv mărcile și logo-ul «X» (nr.217011/05.02.1959 și nr.657502/28.03.1996) au fost înregistrate pentru produsele din clasele 01, 02, 07, 08, 09, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 34, respectiv pentru produsele din clasele 09 și 12 conform Clasificării de la Nisa.

Marca «PWT/»(nr.009050063/14.09.2010) a fost înregistrată numai pentru produsele din clasele 07, 12 și 16, conform Clasificării de la Nisa.

Potrivit acestui ACORD, societății X România i-a fost Acordată pe toată perioada contractuală, licența non – exclusivă să aplice mărcile înregistrate pe ambalajele produselor fabricate de către societate în vederea vânzării în întreaga lume cu condiția ca produsele să fie fabricate de către aceasta și de către colaboratorii acesteia din teritoriu, în conformitate cu specificațiile tehnice care reprezintă fabricarea și controlul calității produselor aprobate de X Tyre SpA și furnizate societății prin ACORDul de brevetare și licențiere Tehnologică (know-how) dintre părți.

Prin ACORD au fost definite generic produsele fabricate de societate, astfel:

- **X metallic:** fire metalice împletite, învelite în metal rezistent la coroziune sau aliaje de metale prin proces galvanic, utilizate pentru ranforsarea anvelopelor;

- **Sârmă armare furtun:** fire metalice învelite cu bronz prin proces galvanic, utilizat pentru armarea furtunelor de cauciuc de mare presiune;

- **Sârmă pentru taloane:** fire metalice învelite cu metal rezistent la coroziune sau aliaje metalice prin proces galvanic utilizat pentru armătura metalică talon a anvelopelor.

Totodată, în baza Acordului și a contractului, X Tyre SpA a emis în perioada 2009-2014 facturi cumulate către societate care conțin: procentul

de 1% din valoarea vanzarilor reprezentând pretul convenit prin ACORDul de autorizare a mărcii înregistrate și procentul de 2% din valoarea vanzarilor reprezentând pretul convenit prin ACORDul de brevetare și licențiere tehnologică- know-how.

În data de 01.09.2010, între X România și X Tyre SpA s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.2362 pe o perioadă nedeterminată, prin care X Tyre SpA se angajează să cumpere cablul de oțel produs de societate la un preț negociat cel puțin o dată pe an, iar societatea nu are rolul de a căuta clienți și nu deține departament de vânzări sau marketing.

2. Referitor la nelegalitatea actelor administrativ fiscale, societatea consideră nelegală și neîntemeiată decizia organelor de control de a refuza dreptul de deducere a TVA aferentă Acordului întrucât a îndeplinit toate condițiile impuse de Codul fiscal, respectiv art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.b), cât și ale pct.46 alin.(1) din Normele metodologice privind justificarea deducerii TVA, îndeplinind totodată condiția formală privind justificarea cu factura și condiția substanțială privind utilizarea în folosul operațiunilor taxabile.

Societatea susține că facturile emise de către X Tyre SpA sunt conforme prevederilor art.155 din Codul fiscal, iar invocarea legislației italiene de către organele de inspecție fiscală nu are relevanță și nu poate constitui temei de drept al deciziei de impunere conform prevederilor art.155 alin.(4) din Codul fiscal.

Totodată, urmare a solicitării organelor de inspecție fiscală de a corecta facturile emise de X Tyre SpA, conform pct.81² alin.(3) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, societatea italiană a răspuns prin două adrese că facturile cumulate ce conțin termenul de TAF (termen ce reprezintă codificarea internă a serviciilor) sunt aferente Acordului și că sunt emise în conformitate cu legislația italiană, acestea conținând o descriere suficient de explicită a serviciilor.

Societatea invocă Decizia Inaltei Curți de Casație și Justiție nr.1281/20.03.2015, conform căreia dreptul de deducere a TVA trebuie respectat chiar dacă documentele justificative nu conțin toate elementele prevăzute de legislația în vigoare, consfințind prevalența fondului în fața formei în dreptul fiscal.

Societatea consideră că sintagma "TAF", care reprezintă codificarea tranzacției în sistemul de facturare, este menționată atât pe facturi cât și pe documentele justificative ale acestora, existând astfel o corelație evidentă între documente, condiție formală nerecunoscută de către organele de inspecție fiscală.

De asemenea, societatea precizează că a primit facturile cumulat, atât pentru marcă cât și pentru know-how, codificarea TAF apărând pentru întreaga sumă din facturi, acestea fiind împărțite pentru fiecare contract,

separat, pe documente justificative aferente facturilor, organele de inspecție fiscală necontestând neîndeplinirea condiției de formă pentru sumele aferente Acordului de brevetare și licențiere tehnologică know-how, și care au fost facturate de societatea italiană sub aceeași descriere a serviciilor TAF și cumulate cu sumele aferente mărcilor.

În susținerea cauzei societatea invocă prevederile art.178 din Directiva 2006/112 și jurisprudența europeană, respectiv cazurile Rompelman, Ghent Coal Terminal, Dankowski, Lea Jorion, Ecotrade, iar o interpretare contrară a acestora ar avea drept rezultat încălcarea principiului neutralității TVA, principiul prevalenței substanței asupra formei, principiul certitudinii impunerii sau principiul proporționalității.

Societatea susține că a folosit mărcile X în scopul desfășurării activității sale taxabile, respectiv a utilizat mărcile, conform Acordului încheiat, pe ambalaje, etichete, facturi, cataloage, mostre și imprimare, aceasta aducând un plus de valoare produselor fabricate, iar cumpărătorul bunurilor, în speță X Tyre SpA, putea demonstra clientului său final că întregul produs finit este 100% marca X, totodată având și garanția că produsele sunt în Acord cu specificațiile tehnice solicitate.

În argumentarea dreptului de deducere a TVA, societatea invocă jurisprudența CJEU, respectiv cazul C-434/05 Investrand BV împotriva Staatssecretaris van Financiën, Decizia nr.684/2013 emisă de Inalta Curte de Casație și Justiție, precizând că pentru exercitarea acestui drept este necesară doar intenția de a derula activități economice, iar limitarea lui reprezintă o încălcare a principiului neutralității fiscale.

De asemenea, societatea susține că legislația TVA, cât și jurisprudența europeană: cauzele C-497/01 Zița Modes și C-349/96 – CPP, nu condiționează dreptul de deducere a TVA al unei societăți în funcție de autorizațiile obținute de furnizorii săi, iar pe cale de consecință organul de control nu este îndreptățit să limiteze dreptul de deducere al TVA în baza unei condiții care este contrară principiilor de baza ale TVA, în speță mărcile X nu sunt înregistrate la WIPO și pentru clasa 6, conform Convenției de la Nisa.

Societatea precizează că produsele care fac obiectul de activitate al societății X România se încadrează în clasa 12 a Clasificării de la Nisa, contrar constatărilor organelor de inspecție fiscală care le-au încadrat în clasa 6 conform adreselor primite de la OSIM.

Societatea menționează că definirea produselor este una generică, de ordin comercial, în baza căreia nu se poate stabili o încadrare corespunzătoare cerințelor Clasificării de la Nisa, produsele nefiind simple sârme sau Xuri metalice împletite, acestea fiind “inserții metalice alcătuite din cel puțin un cablu metalic elementar” și cu o “rezistență mecanică

ridicată care să permită o aderență bună de natură fizico-chimică cu materialul elastomer în care sunt încastrate”.

Totodată, clasificarea produselor necesită o analiză amănunțită, astfel în opinia consilierului PI de brevete, mărci și design dl. Adrian Brojboiu “în Lista alfabetică a Clasificării NISA, nu există ca atare produsul “fire din oțel pentru anvelope” și astfel, cu certitudine, aceste produse au fost incluse în clasa 12, având în vedere destinația finală a produselor respective”, opinie bazată pe complementaritatea și similaritatea produselor determinată de faptul că produsele fabricate cât și anvelopele în interiorul cărora sunt introduse vizează același segment de public, respectiv sunt înrudite în plan comercial și au o destinație comună, afirmații susținute și de domnul Avocat-Mărci înregistrate italiene și europene Fabio Giambrocono.

Referitor la ACORDul încheiat între părți, societatea susține că a acționat de bună credință și a încheiat un contract pentru a obține dreptul de a utiliza mărcile, respectiv de a utiliza licența non – exclusivă să aplice mărcile înregistrate ale X Tyre SpA.

Opinia organelor de inspecție fiscală, conform căreia anexa acestuia care face referire la marca “PWT/” nu produce niciun efect juridic, este eronată întrucât actele încheiate între părți reprezintă o manifestare de voință a părților materializată scriptic mai târziu, prin care societatea a utilizat mărcile X achiziționate în scopul desfășurării activității sale taxabile în baza unui contract valid.

Societatea consideră nejustificată și nelegală decizia organului de control de a refuza dreptul de deducere al TVA în baza unor considerente subiective și contrare principiilor europene și a legislației de TVA, invocând jurisprudența CJUE cazurile C-255/02 HalifAcord, C-371/07 AstraZeneca, C-95/07 Ecotrade, C-90/92 Bockemuhl etc.

Totodată, societatea consideră că accesoriile stabilite sunt nejustificate, solicitând anularea actelor administrative contestate.

Contestatia este insotita de un opis in care se mentioneaza anexele atasate acesteia.

II. Urmare inspecției fiscale parțiale privind taxa pe valoarea adăugată efectuată la SC X X SRL, **organele de inspecție fiscală din cadrul DGAMC** au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016 care a stat la baza emiterii Decizia de impunere nr. X/2016.

În Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016, a fost consemnat faptul că S.C. X ROMANIA SRL (actuala SC X X SRL), în baza unui Acord de autorizare a marcii înregistrate încheiat cu X Tyre S.p.A. Italia, VAT number: IT 07211330159, a utilizat Marcile “X” și “PWT/” (începând cu data 01.01.2011) pentru produsele: X metalic, sarma armare furtun, sarma pentru

taloane, pentru care, **titularul marcii nu era indreptatit sa Acorde acest drept.** Aferent facturilor emise de X Tyre S.p.A organele de inspectie fiscala nu au admis deducerea taxei pe valoarea adaugata, astfel fiind stabilit TVA suplimentara in suma de X lei.

Astfel motivul de fapt al neadmiterii dreptului de deducere este acela ca SC X ROMANIA SRL (actuala SC X Romania SRL) conform prevederilor Legii nr.84/1998 privind Marcile si Indicatiile Geografice nu avea dreptul sa utilizeze marcile "X" si "PWT/" pentru produsele fabricate in cadrul companiei.

În data de 08.05.2015, echipa de inspectie fiscala a incheiat Sesizare penala, formulata in baza Procesului Verbal inregistrat la D.G.A.M.C. sub nr. 91886/02.03.2015 ca urmare a inspectiei fiscale partiale desfasurata conform Ordinului de serviciu nr. F-MC 554/13.05.2014 la S.C. X X SRL (fosta SC X Romania SRL) cu sediul social in Municipiul X, strada X, nr. 33, judetul Olt, referitor la operatiunile economice reprezentand Acordul de autorizare al marcii inregistrate, in baza contractului nr.3124/19.12.2008, facturate de X Tyre S.p.A, Vat IT07211330159 in perioada 01.01.2009 – 30.04.2014, fiind inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de Inspectie Fiscala sub numarul 1679 AIF /08.05.2015 inaintata Parchetului de pe langa Tribunalul Olt, in data de 18.05.2015.

Pentru faptele sesizate referitor la operatiunile economice reprezentand Acordul de autorizare al marcii inregistrate, in baza contractului nr.3124/19.12.2008, facturate de X Tyre S.p.A, Vat IT07211330159 in perioada 01.05.2014 - 31.12.2014, care sunt in continuarea celor care au facut obiectul sesizarii penale nr.1679 AIF/08.05.2015 inaintata Parchetului de pe langa Tribunalul Olt, in data de 18.05.2015, organele de inspectie au intocmit procesul verbal inregistrat la D.G.A.M.C. sub nr. 102682/18.02.2016, care a fost transmis Parchetului de pe langa Tribunalul Olt in data de 07.03.2016, cu adresa nr.453 AIF/04.03.2016.

Fata de constatările efectuate, organele de inspecție fiscală au înaintat in data de 07.03.2016 Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt Sesizarea penală nr. 453 AIF/04.03.2016 împreună cu Procesul verbal nr. 102682/18.02.2016 ale cărui constatări se regăsesc și în Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016, care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X/2016, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unor infracțiuni.

Sesizarea transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt de către Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGAMC vizează un prejudiciu adus bugetului de stat în sumă de **X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată care face obiectul prezentei contestatii.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

A. ASPECTE PROCEDURALE:

Aspectele procedurale invocate de societate, respectiv faptul ca echipa de control care a efectuat si controlul anterior a emis aceleasi considerente retinute anterior si ca nu a efectuat verificari suplimentare, nu a tinut cont de sugestia societatii de a solicita un nou punct de vedere catre OSIM, nu s-a admis cererea societatii de suspendare a inspectiei fiscale nu pot fi retinute ca intemeiate atata timp cat nu exista o solutie definitiva pentru decizia anterioara, contestata. Totodata potrivit art.7 alin.(4) din Codul de procedura fiscala aprobat prin OG nr.92/2003, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 7 Rolul activ

[...] (4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege."

Mai mult, potrivit doctrinei, trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât se desprinde concluzia că sancțiunea nulității intervine **ca o ultimă rațiune**, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate, iar, în speță, o atare vătămare nu a fost provocată contestatoarei.

Atata vreme cat Decizia de impunere contestata cuprinde toate elementele prevazute de legislatia in vigoare, inclusiv cele prevazute la art. 46 din Codul de procedura fiscala, iar inspectia fiscala s-a realizat cu respectarea normelor aplicabile in materie, argumentele contestatarei vadesc o interpretare trunchiata ori formalist excesiva a dispozitiilor legale in materie. Societatea, care invoca unele nulitati relative, virtuale si conditionate, nu face dovada producerii unor vatamari prin nesolutionarea in termen a cererilor de rambursare a TVA sau ca vatamarile produse nu pot fi inlaturate altfel decat prin anularea actelor administrative emise cu intarziere fata de termenul prevazut de lege.

În concluzie, având în vedere toate cele expuse mai sus, nu pot fi reținute ca intemeiate excepțiile ridicate de contestatară, aspectele procedurale sesizate nefiind de natura sa duca la constatarea nulitatii actelor administrative contestate.

B. PE FOND

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt Sesizarea penală nr. 453 AIF/04.03.2016, sesizand ca prejudiciu suma TVA contestata.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că conform prevederilor Legii nr.84/1998 privind Marcile și Indicațiile Geografice societatea nu avea dreptul să utilizeze marcele "X" și "PWT/" pentru produsele fabricate în cadrul companiei, achiziții pentru care societatea a dedus TVA în suma de X lei.

Adresa nr.453 AIF/04.03.2016 transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt, semnată de primire în data de 07.03.2016, în completarea sesizării penale nr.1679 AIF/08.05.2015, vizează un prejudiciu adus bugetului de stat în sumă de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii, valoare ce se regăsește integral în obiectul contestației.

În drept, art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precizează:

"Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă".

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei, atunci când în speță există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă, privind stabilirea bazei de impozitare și care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi dată în procedura administrativă. Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr. X/2016, contestată parțial, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în urma verificărilor efectuate, respectiv urmare adreselor de răspuns transmise de către Oficiul de Stat pentru Inventii și Mărci, cât și a aspectelor constatate de către organele de inspecție fiscală, acestea au stabilit că:

- Acordul de autorizare a mărcii înregistrate sub nr. 3124/19.12.2008 nu îi confera societății X Romania SRL (actuala SC X X SRL) dreptul de utilizare a mărcilor pentru produsele X metalic, sarma armare furtun, sarma pentru taloane;

- produsele înscrise în Acord și fabricate de SC X Romania SRL (actuala SC X X SRL) nu fac parte din sfera de cuprindere pentru care au fost înregistrate mărcile nr. 217011, nr. 657502 și nr. 009050063, fapt confirmat și de Oficiul de Stat pentru Inventii și Mărci (OSIM) prin adresa nr.49690/15.12.2014.

- clauzele Acordului nr.3124/19.12.2008 (pct. 4 Restrictii relevante la autorizatii) interzic utilizarea altor mărci similare cu cele pentru care a fost acordat dreptul de utilizare de către Licențiator: *„Exceptand cele stipulate prin prezenta, Licențiatul nu va adopta sau utiliza, nici în timpul derulării prezentului contract nici după rezilierea acestora, orice marca înregistrată, marca, nume, simboluri sau logo-uri similare cu cele ale mărcilor înregistrate Autorizate sau care pot fi confundate cu mărcile înregistrate.”*

Astfel, organele de inspecție fiscală urmare aspectelor constatate au apreciat că în cazul tranzacțiilor derulate între SC X X SRL și furnizorul de mărci italian X Tyre SpA (asociat majoritar al societății române începând cu data de 23.07.2010), consemnate în facturile prezentate de societate și reprezentând remunerarea licențiatorului cu 1% din valoarea de vânzare a bunurilor fabricate de societate, nu îi conferă acesteia dreptul de utilizare a mărcilor pentru produsele menționate în contract întrucât licențiatorul nu deține mărcile pentru produsele comercializate: X metalic, sârmă armare furtun, sârmă pentru taloane.

Drept urmare, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt Sesizarea penală nr.453 AIF/04.03.2016 împreună cu Procesul verbal nr. 102682/18.02.2016 ale cărui constatări se regăsesc și în Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016, care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X/2016, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unor infracțiuni. Organul de soluționare a contestației reține că și cu ocazia verificării anterioare, pentru același fel de fapte s-a întocmit sesizarea penală înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt cu adresa nr.1679 AIF/08.05.2015, împreună cu Procesul Verbal nr.91886/02.03.2015, întocmit în timpul inspecției fiscale, în vederea stabilirii dacă în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale vreunei infracțiuni prevăzute de legea penală sau legile speciale.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema nelegalității operațiunilor economice declarate, cu consecința diminuării impozitelor și a acordelor datorate bugetului de stat, tratamentul fiscal al acestor operațiuni fiind diferit.

Astfel, în situația în care organele de cercetare penală se vor pronunța în sensul că, contractul încheiat, respectiv operațiunile efectuate nu sunt legale/reale, măsura anulării taxei deductibile evidențiate prin aplicarea mecanismului taxarii inverse implică și anularea taxei colectate.

De asemenea, în situația în care organele de cercetare penală se vor pronunța în sensul că, contractul este legal/real, nu se justifică măsura anulării taxei colectate, ci doar a taxei deductibile, pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art.145 – 146 din Codul fiscal.

În sensul celor mai sus precizate este și punctul de vedere al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, respectiv Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale, exprimat într-o speță similară prin adresa nr.676154/676183/ 02.06.2015, anexată în copie la dosarul cauzei.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.(1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art.28 alin.(1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a*

elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că adresa nr.453 AIF/04.03.2016 împreună cu Procesul verbal nr. 102682/18.02.2016 ale cărui constatări se regăsesc și în Raportul de inspecție fiscală nr. X/2016, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X/2016, contestată, au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul Olt, în vederea stabilirii dacă în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale vreunei infracțiuni prevăzute de legea penală sau legile speciale.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care, în temeiul art. 279 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“(5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277”,

se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin.

(3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

De asemenea, pct. 10.2. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează:

“10.2. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarii sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta și în baza dispozițiilor art. 277 alin.(1) lit. a) și alin. (3) și cele ale art. 279 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct. 10.1. și pct. 10.2 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Suspendarea soluționării contestației formulate de SC X X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. X/2016 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul DGAMC in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X/2016, pentru suma totală de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilita suplimentar in suma de X lei si accesorii aferente in suma de X lei.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatara sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București sau Tribunalul Olt în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director General